

¹⁷Služebník jí přiběhl naproti a řekl: „Dej mi prosím doušek vody ze džbánu!“ ¹⁸Odvétila: „Jen se napij, můj pane.“ A rychle spustila džbán na ruku a dala mu pít. ¹⁹Když mu dala napít, řekla: „Načerpám i tvým velbloudům, aby se napili.“ ²⁰Rychle vylila vodu ze svého džbánu do napajedla a znovu odběhla ke studni čerpat, aby napojila i všechny jeho velbloudy. ... ³¹a řekl: „Pojď, požehnaný Hospodinův! Proč stojíš venku? Už jsem připravil dům i místo pro velbloudy.“ ³²I vešel ten muž do domu a odstrojil velbloudy. Lában dal velbloudům slámu a obrok; jemu a jeho mužům dal vodu k umytí nohou. ³³Pak dal před něho prostřít, aby pojedl. On však řekl: „Nebudu jíst, dokud nevyřídím svou záležitost.“ Lában odvětil: „Mluv.“

L 19:1-9 „Ježíš vešel do Jericha a procházel jím. Tam byl muž jménem Zacheus, vrchní celník a veliký boháč; ³ toužil uvidět Ježíše, aby poznal, kdo to je, ale poněvadž byl malé postavy, nemohl ho pro zástup spatřit. ⁴Běžel proto napřed a vylezl na moruš, aby ho uviděl, neboť tudy měl jít. ⁵Když Ježíš přišel k tomu místu, pohlédl vzhůru a řekl: „Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.“ ⁶On rychle slezl a s radostí jej přijal. ⁷Všichni, kdo to viděli, reptali: „On je hostem u hříšného člověka!“ ⁸Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovinu svého jmění, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně.“ ⁹Ježíš mu řekl: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův.“

Mt 25:34-40 „³⁴Tehdy řekne král těm po pravici: ‚Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. ³⁵Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznul jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, ³⁶byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou. ³⁷Tu mu ti spravedliví odpoví: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtily jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít? ³⁸Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? ³⁹Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?‘ ⁴⁰Král odpoví a řekne jim: ‚Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.‘“

PÁ 21. června – Podněty k zamyšlení

Přečti si 28. kapitulu „Služba v rodině“ z knihy Život naplněný pokojem (MH 349–355; ŽNP 184–187) a 29. kapitulu „Poslové z Babylónu“ z knihy Od slávy k úpadku (PK 340–348; OSU 132–135).

Moc domova spočívá v evangelizaci. „Vliv správné rodiny na srdce a životy lidí je mnohem účinnější než sebelepší kázání... Může se zdát, že oblast našeho vlivu je nepatrná a naše schopnosti malé, že máme málo příležitostí, že málo dokážeme. Přesto máme podivuhodné příležitosti, jestliže dobře využijeme možnosti, které nám poskytuje náš vlastní domov. Otevřeme-li svá srdce a své domovy Božím životním zásadám, staneme se prostředníky, skrze něž bude proudit životodárná síla. Z našich domovů budou tryskat proudy zdraví, které přinášejí život, krásu a užitek tam, kde je dnes pusto a prázdno.“ (MH 352.355; ŽNP 186.187)

Otázky k rozhovoru

1. Mluvte společně o tom, co vám osobně pomohlo rozhodnout se pro Krista. U koho sehrál důležitou roli vliv rodiny věřících? Co konkrétně způsobilo takový vliv? Co se z toho můžete jako třída naučit?

2. Jakým praktickým způsobem můžete pomoci rodině, kde je jeden z manželů nevěřící?

3. Uvažujte společně o tom, co ztěžuje prožívání víry ve vaší rodině. Udělejte si seznam těchto situací a pak se snažte hledat řešení.

4. Přestože svědectví víry v rodině nemusí být vždy tak dokonalé, jak bychom si představovali, i nedokonalí členové rodiny mohou poukázat na dokonalého Spasitele. Uvažujte o vlivu vaší rodiny na ty, kteří k vám přicházejí na návštěvu.

✦ Texty na tento týden – Iz 38 a 39; 1K 7:12–15; 1Pt 3:1.2; Žd 6:12; 13:7; 3J 1:11; Iz 58:6.7.10.12

✦ Základní verš

„Vy však jste ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“ (1Pt 2:9)

Možná jsme v situaci, kdy je v našem životě, jak se zdá, vše v pořádku: rodině se daří, v práci máme úspěch, jsme zdraví a splatili jsme hypotéku. A možná je všechno naopak – v rodině vládne stres, chaos a zármutek. Ale ať už je to jakkoli, pokud by vás navštívil někdo podobný vyslancům z Babylona, kteří byli u krále Chizkijáše, jaká by byla odpověď na otázku, kterou později položil prorok Izajáš králi: „Co viděli v tvém domě?“ (Iz 39,4)

Co mohou lidé vidět v tvém domě, domácnosti nebo rodině? A co by tam viděli nebeští andělé? Čím je „provoněn“ náš domov? Je u nás cítit duch modlitby? Nachází se tam něha, velkorysost a láska, nebo napětí, hněv, zatrpklost a nesoulad? Řekne si někdo po odchodu z našeho domu: „V tom domě opravdu přebývá Ježíš“?

Existuje mnoho důležitých otázek, které bychom si měli položit v souvislosti s domovem, který spoluvytváříme. Tento týden se budeme věnovat některým podnětům, které mohou udělat z našich domovů hezcí místo k životu – a to i navzdory tlakům a potížím, kterým musejí dnešní rodiny čelit.

✦ Týden ve zkratce:

- Poučení z králových chyb
- Rodina na prvním místě
- Proměňující moc lásky
- Rodinný život jako svědectví
- Nakažlivá pohostinnost
- Podněty k zamyšlení

NE 16. června – Poučení z králových chyb

2Pa 32:24.25.31 „²⁴V oněch dnech Chizkijáš smrtelně onemocněl. Modlil se k Hospodinu a ten k němu promluvil a dal mu zázračné znamení. ²⁵Ale Chizkijáš za prokázané dobrodiní nebyl vděčný, jeho srdce se stalo domyšlivým. Proto jej i Judu a Jeruzalém postihlo Hospodinovo rozlíčení. ... ³¹Jenom tehdy, když k němu byli posláni vyslanci knížat babilónských, aby se dotazovali na zázračné znamení, které se stalo v té zemi, jej Bůh opustil. Tak jej podrobil zkoušce, aby poznal všechno, co je v jeho srdci.“

2Pa 32:26-30 „²⁶Pak se Chizkijáš za pýchu svého srdce pokořil, on i obyvatelé Jeruzaléma, a Hospodinův hněv na ně za dnů Chizkijášových nedolehl. ²⁷Chizkijáš měl bohatství a převelikou slávu. Nahromadil poklady stříbra, zlata, drahokamů, balzámů, štítů i všelijakých vzácných předmětů. ²⁸Měl sklady pro úrodu obilí, pro mošt a čerstvý olej, i stáje pro dobytek všeho druhu a ve stájích stáda dobytka. ²⁹Nastavěl si města a měl mnoho bravu i skotu, neboť mu Bůh dal velice mnoho jmění. ³⁰Chizkijáš zasypal horní vody Gichónu a svedl je spodem přímo na západ do Města Davidova. Všechno Chizkijášovo počínání provázel zdar.“

Iz 38 „V oněch dnech Chizkijáš smrtelně onemocněl. Přišel k němu prorok Izajáš, syn Amósův, a řekl mu: „Toto praví Hospodin: Udělej pořizení o svém domě, protože zemřeš, nebudeš žít.“ ²Chizkijáš se otočil tváří ke zdi a takto se k Hospodinu modlil: ³„Ach, Hospodine, rozpomeň se prosím, že jsem chodil před tebou opravdově a se srdcem nerozděleným a že jsem činil, co je dobré v tvých očích.“ A Chizkijáš se dal do velkého pláče. ⁴Tu se k Izajášovi stalo slovo Hospodino: ⁵„Jdi a vyříd' Chizkijášovi: Toto praví Hospodin, Bůh Davida, tvého otce: ‚Vyslyšel jsem tvou modlitbu, viděl jsem tvé slzy. Hle, přidám k tvým dnům patnáct let. ⁶Vytrhnu tebe i toto město ze spárů asyrského krále. Budu tomuto městu štít-tem. ⁷Toto ti bude znamením od Hospodina, že Hospodin splní to slovo, jež promluvil: ⁸Hle, o deset stupňů nazpět vrátím sluncem vržený stín, který sestoupil po stupních Achazových.‘ A slunce se vrátilo o deset stupňů, po nichž sestoupilo. ⁹Zápis Chizkijáše, krále judského, o jeho nemoci, a jak se ze své nemoci navrátil k životu: ¹⁰Již jsem si říkal: ‚Uprostřed svých dnů se do bran podsvětí odeberu, je mi odečten zbytek mých let.‘“

¹¹Říkal jsem si : „Nikdy už nespártním Hospodina, Hospodina v zemi živých, člověka už nikdy nezahlednu, přiřadím se k obyvatelům té říše zapomnění. ¹²Moje obydlí je strženo a stěhuje se ode mne jak pastýřský stan. Svinul jsem svůj život jako kadlec dílo . On sám odřízl mě od osnovy. Do dnešního večera jsi se mnou hotov! ¹³Stavěl jsem si před oči až do jitra, že mi jako lev rozdrtí všechny kosti. Do dnešního večera jsi se mnou hotov. ¹⁴Jako rorejs a jeřáb, tak sípám, kvílím jako holubice, zemlely mé oči upírající se na výšinu. Panovníku, jsem v tísní, zasaď se o mne! ¹⁵Proč bych dále mluvil? Vždyť ty, co mi řekl, učiní bezpochyby . Doputuji veškerá svá léta s hořkostí své duše. ¹⁶Panovníku, kvůli tomuhle se žije? Žil můj duch pro tohle vše, co zažil ? Uzdrav mě a zachovej mi život! ¹⁷Hle, ta hořkost přehořká mi byla ku pokoji. Ty sám vytrhl jsi z jámy zániku mou duši, za sebe jsi odhodil všechny mé hříchy. ¹⁸Vždyť podsvětí nevzdává ti chválu, smrt tě nedovede chválit, ti, kdo sestoupili do jámy, už nevyhlížejí tvou věrmost. ¹⁹Živý, jenom živý, vzdá ti chválu jako já dnes, otec pozná své tvou věrnost své syny. ²⁰Hospodine, buď mou spásou! Budeme hrát na strunné nástroje po všechny dny svého žití v Hospodinově domě. ²¹zajáš poručil: „Ať přinesou suché říčky, potírou mu vřed a zůstane naživu.“ ²²Chizkijáš se otázel: „Co bude znamením, že vstoupím do Hospodinova domu?““

Iz 39 „V ten čas poslal Merodak-baladán, syn Baladánův, král babylónský, Chizkijášovi dopisy a dar; uslyšel totiž, že onemocněl a zotavil se. ²Chizkijáš měl z nich radost a ukázal poslušnou svou klenotnici, stříbro a zlato, různé balzámy, výborný olej i celou svou zbrojnicí a všechno, co se nacházelo mezi jeho poklady. Nebylo nic, co by jim Chizkijáš ve svém domě a v celém svém vladařství nebyl ukázal. ³Prorok Izajáš přišel ke králi Chizkijášovi a zeptal se ho: „Co říkali ti muži a odkud k tobě přišli?“ Chizkijáš odpověděl: „Přišli ke mně z daleké země, z Babylónu.“ ⁴Zeptal se: „Co viděli v tvém domě?“ Chizkijáš odpověděl: „Viděli všechno, co je v mém domě. Nebylo nic, co bych jim nebyl ze svých pokladů ukázal.“ ⁵I řekl Izajáš Chizkijášovi: „Slyš slovo Hospodina zástupů! ⁶Hle, přijdou dny a bude odneseno do Babylónu všechno, co je v tvém domě, poklady , které nahromadili tvoji otcové až do tohoto dne. Nic tu nezbude, praví Hospodin. ⁷I některé tvé syny, kteří z tebe vzejdou, které zplodíš, vezmou a stanou se kleštěnci v paláci krále babylónského.“ ⁸Chizkijáš na to Izajášovi řekl: „Dobré je slovo Hospodinovo, které jsi mluvil.“ A dodal: „Ať je za mých dnů opravdový pokoj.““

1Pt 2:9 „Vy však jste ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“
Ef 2:4-6 „⁴Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, jíž si nás zamiloval, ⁵probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni! ⁶Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši.“

PO 17. června – Rodina na prvním místě

J 1:40-42 „⁴⁰Jeden z těch dvou, kteří slyšeli, co Jan řekl, a Ježíše následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. ⁴¹Vyhledal nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: „Nalezli jsme Mesiáše (což je v překladu: Kristus).“ ⁴²Přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohledl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas (což se překládá: Petr).““

Dt 6:6.7 „⁶A tato slova, která ti dnes prikazuji, budeš mít v srdci. ⁷Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat.“

Rt 1:7-22 „⁷(Noemi) Odešla tedy se svými snachami z místa, kde přebývala. Když se vracely do judské země, ⁸vyběhla cestou Noemi obě své snachy: „Jděte, vraťte se každá do domu své matky. Necht' vám Hospodin prokáže milosrdenství, jako jste je vy prokazovaly zemřelým i mně. ⁹Kéž vám Hospodin dá, abyste každá našla odpočinutí v domě svého muže.“ A políbila je. Rozplakaly se hlasitě ¹⁰a namítaly jí: „Nikoli , vrátíme se s tebou k tvému lidu.“ ¹¹Ale Noemi jim domlouvala: „Jen se vraťte, mé dcery! Proč byste se mnou chodily? Cožpak mohou ještě zrodit syny, aby se stali vašimi muži? ¹²Vraťte se, mé dcery, jděte! Vždyť už jsem na vdávání stará. I kdybych si řekla, že mám ještě naději, a kdybych se hned této noci vdala a porodila syny, ¹³čekaly byste proto, až by dospěli? Zdráhaly byste se proto vdát? Nikoli, mé dcery. Můj úděl je pro vás příliš trpký: Dolehla na mne Hospodinova ruka.“ ¹⁴Tu se rozplakaly ještě hlasitěji. Orpa políbila svou tehyni na rozloučenou , avšak Rút se k ní přimkla. ¹⁵Noemi jí řekla: „Hle, tvá švagrová se vrací ke svému lidu a ke svým bohům. Vrať se také , následuj svou švagrovou!“ ¹⁶Ale Rút jí odpověděla: „Nenaléhej na mne, abych tě opustila a vrátila se od tebe. Kamkoli půjdeš, půjdu, kdekoli zůstaneš, zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem. ¹⁷Kde umřeš ty, umru i já a tam budu pochována. Ať se mnou Hospodin udělá, co chce! Rozdělí nás od sebe jen smrt.“ ¹⁸Když Noemi viděla, že Rút je odhodlána jít s ní, přestala ji přemlouvat. ¹⁹Tak šly obě, až došly do Betléma. Když přišly do Betléma, shluklo se kolem nich celé město. Ženy se ptaly: „Je toto Noemi?“ ²⁰Odvětila jim: „Nenazývejte mě Noemi (to je Rozkošná) . Nazývejte mě Mara (to je Trpká) , neboť Všemohoucí mi připravil velmi trpký úděl .“

²¹Odházela jsem s plnou náručí , ale Hospodin mě přivádí zpět s prázdnou. Jak byste mě mohly nazývat Noemi, když je Hospodin proti mně a když mi Všemohoucí určil zlý úděl?“ ²²Tak se Noemi vrátila a s ní se navrátila z Moábských polí její snacha, moábská Rút. Přišly do Betléma, když začínala sklizeň ječmene.

ÚT 18. června – Proměňující moc lásky

1K 7:12-15 „¹²Ostatním pravím já, a ne už Pán: Má-li někdo z bratří ženu nevěřící a ona je ochotna s ním zůstat, ať ji neopouští. ¹³A má-li žena muže nevěřícího a on je ochoten s ní zůstat, ať ho neopouští. ¹⁴Nevěřící muž je totiž posvěcen manželstvím s věřící ženou a nevěřící žena manželstvím s věřícím mužem, jinak by vaše děti byly nečisté; jsou však přece svaté! ¹⁵Chce-li nevěřící odejít, ať odejde. Věřící nejsou v takových případech vázání. Bůh nás povolal k pokoji.“

1Pt 3:1-2 „¹Stejně i vy ženy, podřizujte se svým mužům; i když se někteří z nich vzpírají Božímu slovu, můžete je beze slov získat svým jednáním, ²když uvidí váš čistý život v bázni Boží.“

Ef 5:21 „V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým.“

ST 19. června – Rodinný život jako svědectví

Ef 5:1.2 „¹Jako milované děti následujte Božího příkladu ²a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a obět', ježž v něm je Bohu milá.“

1K 4:16 „Prosím vás: Jednejte podle mého příkladu!“

1Te 1:6 „A vy jste jednali jako my i Pán, když jste uprostřed mnohé tísně přijali slovo víry v radosti Ducha svatého.“

Žd 6:12 „Proto neochabujte, ale vezměte si za vzor ty, kdo pro víru a trpělivost mají podíl na zaslíbení.“

Žd 13:7 „Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve víře!“

3J 1:11 „Můj milý, neřid' se podle zlého, ale podle dobrého. Kdo jedná dobře, je z Boha; kdo jedná špatně, Boha nevidí.“

Jr 17:9 „Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevyčísitelné. Kdopak je zná?“

J 2:25 „Nepotřeboval, aby mu někdo o někom říkal svůj soud. Sám dobře věděl, co je v člověku.“

Ř 3:22.23 „²²Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Není totiž rozdílu: ²³všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy.“

ČT 20. června – Nakažlivá pohostinnost

Ř 12:13 „Sdílejte se s bratřimi v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství.“

Iz 58:6.7.10-12 „⁶Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jeho rozbití? ⁷Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidíš-li nahého, obléknout ho, nebyť netečný k vlastní krvi? ... ¹⁰budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vyjde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne.“ ¹¹Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí. ¹²Co bylo od věků v troskách, vybudují ti, kdo z tebe vzejdou , opět postavíš, co založila minulá pokolení. Nazvou tě tím, jenž zazdívá trhliny a obnovuje stezky k sídlům.“

Ř 12:13 „Sdílejte se s bratřimi v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství.“

1Pt 4:9 „Buďte jedni k druhým pohostinní a nestěžujte si na to!“

Gn 18:1-8 „¹Ukázal se Hospodin Abrahamovi při božišti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu. ²Rozhlédl se a spatřil: Hle, naproti němu stojí tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc, sklonil se k zemi ³a řekl: „Panovníku, jestliže jsem u tebe našel milost, nepamnej svého služebníka. ⁴Dám přinést trochu vody, umyjte si nohy a zasedněte pod strom. ⁵Rád bych vám podal sousto chleba, abyste se posilnili; potom půjdete dál. Přece nepamnete svého služebníka.“ Odvětili: „Učiň, jak říkáš.“ ⁶Abraham rychle odběhl do stanu k Sáre a řekl: „Rychle vezmi tři míry bílé mouky, zadělej a připrav podpopelné chleby.“ ⁷Sám se rozběhl k dobytku, vzal mladé a pěkné dobytče a dal mládenci, aby je rychle připravil. ⁸Potom vzal maslo a mléko i dobytče, jež připravil, a předložil jim to . Zatímco jedli, stál u nich pod stromem.“

Gn 24:15-20.31-33 „¹⁵Ještě než domluvil, přišla Rebeka, která se narodila Betúelovi, synu Milky, ženy Abrahamova bratra Náchora. Měla na rameni džbán. ¹⁶Byla to dívka velmi půvabného vzhledu, panna, muž ji dosud nepoznal. Sestoupila k pramenu, naplnila svůj džbán a vystoupila.“